

Kære byråd

Der var engang en tegneseriefigur, Hugo, der sagde: "*Hvor skal vi hen, du?*"

Som medarbejdere i HMU spørger vi om det samme. Budgettet stritter i alle retninger. I sparer på de svageste, sparer på det forebyggende arbejde, lukker egne tilbud, sparer lidt medarbejdere her og ansætter lidt der. I vil gerne have hjælp fra lokalsamfundet og frivillige, og så sparer I også lige lidt dér. I vil ikke hæve skatten, så I hæver forældrebetalingen og andre borgerrettede egenbetalinger.

I vælger at sende penge til skolerne, som i den grad trænger, og anlægskroner samme vej. Men på hvis bekostning? De forskellige områder er ofte hinandens forudsætninger.

Sundhedsplejen, tandplejen, dagtilbuddene, skolen, SFO'en, klubberne, specialområdet, fritidslivet, uddannelsestilbuddene, arbejdslivet, boliger til at betale, bylivet, foreningslivet, naturen, plejehjemmene, hjemmeplejen og til sidst en værdig afslutning med plads til urnen.

Det, der afleveres ét sted, er jo det, der modtages et andet sted. Hvis vi starter med det bedste, vi kan, er sandsynligheden for, at vi lykkes senere, betydeligt større.

Fælles om fremtiden?

Velfærdsområderne er udfordrede. Vi har svært ved at rekruttere og fastholde faglært og uddannet personale. Dette kan på længere sigt skabe dårligere kvalitet for borgere og brugere af velfærden. Det er blevet sværere at fastholde de dygtige medarbejdere, som ikke kan bruge deres faglighed til det, de brænder for, fordi tiden og andre forhold presser sig på.

I/Vi har fået skabt en kommune med en masse benspænd. Sygefravær og personaleomsætning kan være omkostningstungt. Det kan vi ikke spare os ud af. Men vi kan skabe en arbejdsplads, der kan rumme hele arbejdslivet, hvor den faglighed, vi er ansat til, kan folde sig ud. Hvor beslutninger træffes tæt på borgeren. Hvor hjælpen gives, når det er nødvendigt, og med det samme.

I/Vi skal sammen bryde den negative spiral, som alle velfærdsområderne befinder sig i. I skal investere os ud af dette, ikke spare os ud af det.

Som medarbejdere har vi svært ved at få øje på sparebehovet i driften, når rammen ikke engang er udfyldt, og når der flyttes anlægskroner til vedligeholdelse over på driften.

Vi anerkender, at man som politiker har drømme og ambitioner på Roskildes vegne, og at det kan være svært at finde penge til dette med den økonomi, der tildeles kommunerne. Men så må det ske i et tempo, som driften kan bære. Vi er en rig kommune. I kan ikke være bekendt ikke at bruge de penge, der er afsat, til velfærd.

Vi henviser til de mere fagrettede udtalelser fra de underliggende MED-udvalg.

Medarbejderne i HMU